

Torsdagen den 13 juni 2013

P7_TA-PROV(2013)0274

Press- och mediefrihet i världen**Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2013 om press- och mediefrihet i världen (2011/2081(INI))**

(2016/C 065/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 19 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, artikel 19 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter samt Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar,
- med beaktande av artikel 13 i FN:s konvention om barnets rättigheter, i vilken barns rätt till yttrandefrihet erkänns,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution (7/36) av den 28 mars 2008, i vilken mandatet förlängdes för FN:s särskilde rapportör om främjande och skydd av åsikts- och yttrandefriheten ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporterna från FN:s särskilde rapportör om främjande och skydd av åsikts- och yttrandefriheten, Frank La Rue ⁽²⁾ i vilka också understryks att de internationella normerna och standarderna för mänskliga rättigheter är tillämpliga på rätten till åsikts- och yttrandefrihet på internet som kommunikationsmedium,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution av den 5 juli 2012 *The promotion, protection and enjoyment of human rights on the Internet* (främjande, skydd och åtnjutande av mänskliga rättigheter på internet) ⁽³⁾, där vikten av skyddet för de mänskliga rättigheterna och ett fritt informationsflöde på nätet erkänns,
- med beaktande av rapporten av den 21 mars 2011 från FN:s särskilde representant om mänskliga rättigheter och transnationella företag samt andra företag, John Ruggie, *Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations "Protect, Respect and Remedy" Framework* (FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution S/RES/1738 av den 23 december 2006 om angrepp mot journalister, medarbetare och till dessa knuten personal i väpnade konflikter ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Genèvekonventionen av den 12 augusti 1949 ⁽⁶⁾, i synnerhet artikel 79 i tilläggsprotokoll I om skydd för journalister på farliga yrkesuppdrag i områden med väpnade konflikter,
- med beaktande av FN:s handlingsplan om journalisters säkerhet och frågan om straffrihet, godkänd den 12 april 2012 av FN:s huvudstyrelse (Chief Executives Board, CEB) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av resolution 1920(2013) från Europarådets parlamentariska församling om läget för mediefriheten i Europa, antagen den 24 januari 2013,
- med beaktande av det arbete som utförs av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) på området mediefrihet, i synnerhet rapporterna från dess representant för mediefrihet,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf

⁽²⁾ I synnerhet rapporterna av den 16 maj 2011 (A/HRC/17/27), av den 10 augusti 2011 (A/66/290), av den 4 juni 2012 (A/HRC/20/17) och av den 7 september 2012 (A/67/357), tillgängliga på följande adress: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31, tillgänglig på http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf

Torsdagen den 13 juni 2013

- med beaktande av rapporter om medier från icke-statliga organisationer såsom Reportrar utan gränser (pressfrihetsindex), Freedom House (pressfrihetsrapporterna "Freedom of the Press") och internationella pressinstitutet (rapporten "Death Watch" och årsrapporten "IPI World Press Freedom Review"),
- med beaktande av sin resolution av den 6 februari 2013 om företagens sociala ansvar: att arbeta för samhällets intressen och för hållbar återhämtning för alla ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 februari 2013 om företagens sociala ansvar: ett ansvarstagande, transparent och ansvarsfullt affärstänkande och en hållbar tillväxt ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av 13 december 2012 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2011 och EU:s politik på området ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om Internationella teleunionens kommande världskonferens om internationell telekommunikation (WCIT-12) och en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet för det internationella telereglementet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den strategiska ramen och handlingsplanen för mänskliga rättigheter och demokrati (11855/2012), antagna av rådet den 25 juni 2012,
- med beaktande av sin rekommendation av den 13 juni 2012 till rådet om EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av förklaringarna från den höga representanten, Catherine Ashton, å Europeiska unionens vägnar med anledning av den internationella dagen för pressfrihet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 12 december 2011 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för EU:s yttre åtgärder – effektivare metoder* (COM(2011)0886),
- med beaktande av meddelandet av den 12 december 2011, från kommissionens ledamot med ansvar för den digitala agendan, om strategin mot nedkoppling ("*No Disconnect Strategy*") ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 oktober 2011 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar* (COM(2011)0681),
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2011 om EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering ⁽⁹⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen *Ny respons på ett grannskap i förändring* (COM(2011)0303),
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2008 om mediekunskap i en digital värld ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>

⁽⁹⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 165.

⁽¹⁰⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 9.

Torsdagen den 13 juni 2013

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (EIDHR) ⁽¹⁾, liksom av EU:s alla övriga instrument för extern finansiering,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal ⁽²⁾,
- med beaktande av sina resolutioner om brådskande fall avseende kränkningar av de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstaten, inbegripet landsspecifika resolutioner som tar upp farhågor angående press- och mediefriheten, särskilt fall av fängslande av journalister och bloggare,
- med beaktande av artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet dess bestämmelse om att "[m]ediernas frihet och mångfald ska respekteras",
- med beaktande av artiklarna 3 och 21 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de pågående förhandlingarna om EU:s anslutning till denna,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0176/2013), och av följande skäl:

Principer och roller för press och medier

- A. Rätten till yttrandefrihet är en allmän mänsklig rättighet, som ligger till grund för demokratin, och den är en förutsättning för åtnjutandet av andra rättigheter som människor runt om i världen åstundar, såsom varje människas rätt till utveckling, värdighet och självförverkligande.
- B. Inskränkningar av yttrandefriheten får allvarliga följder, bör vara ytterst begränsade och kan motiveras endast på precisa och stränga villkor, inom rättsliga ramar som själva betraktas som legitima enligt internationell rätt. Yttrandefriheten är en grundläggande rättighet som har nära samband med frihet och mångfald i press och medier. Stater som har undertecknat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen) är skyldiga att se till att det finns garantier för oberoende, frihet och mångfald för press och medier.
- C. Medieplattformar är väsentliga för utövandet av rätten till yttrandefrihet. En oberoende press, som ett av yttrandefrihetens kollektiva uttryck och en av nyckelaktörerna i medielandskapet, fungerar som en demokratis väktare.
- D. Frihet för pressen, medierna, den digitala sektorn och journalistiken betraktas som en kollektiv nyttighet.
- E. Digitala medieplattformar får en allt större global natur och har ett ökande antal användare.
- F. Internet och medier är verktyg som används av människorättsförfvarare.
- G. Nätneutralitet är en grundläggande princip för det öppna internet och främjar kommunikation genom att säkerställa konkurrens och insyn. Den är också gynnsam för affärsmöjligheterna och stimulerar innovation, sysselsättningskapande och tillväxt.
- H. Yttrandefriheten, mediefriheten och friheten för journalister hotas i hela världen, och journalister är ofta också människorättsförfvarare och personer som kämpar för förenings-, åsikts-, religions- och trosfrihet. Journalister blir dock ofta förföljda och fängslade.

⁽¹⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s 1.

⁽²⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

Torsdagen den 13 juni 2013

- I. Nya digitala och internetbaserade medieplattformar har bidragit till att öka mångfalden och pluralismen.
- J. EU:s insatser och program för att främja och skydda press- och mediefriheten i hela världen behöver optimeras, med utgångspunkt i det värdefulla arbete som utförs av det civila samhället och av journalistorganisationer.
- K. EU kan bli trovärdigt på den globala arenan bara om press- och mediefriheterna garanteras och respekteras inom unionen själv.

Den senaste utvecklingen

1. Europaparlamentet fastslår att staterna har det primära ansvaret för att garantera och skydda press- och mediefriheten. Parlamentet påpekar att staterna har det primära ansvaret också för hinder av press- och mediefriheten och att de, i de värsta fallen, i allt större utsträckning tillgriper rättsliga påtryckningar i syfte att kringskära denna frihet, till exempel genom missbruk av lagstiftning mot terrorism eller extremism och lagar om nationell säkerhet, förräderi eller omstörtande verksamhet. En balans behöver hittas mellan nationella säkerhetskänsligheter och informationsfriheten, i syfte att förhindra missbruk och garantera pressens och mediernas oberoende. Medieimperier som ägs av politiker har ibland makten att driva desinformationskampanjer. Parlamentet betonar att det är väsentligt att pressen och medierna kan verka oberoende och fritt från påtryckningar genom politiska och ekonomiska medel. Det är mycket oroande att det finns en allmän nedåtgående tendens vad gäller press- och mediefrihetssituationen i olika länder både i och utanför Europa, enligt de senaste årliga rankingarna och analysrapporterna (se förteckningen i bilagan till betänkandet A7-0176/2013).

2. Europaparlamentet betonar att fria, oberoende och pluralistiska internetbaserade och traditionella medier utgör en av hörnstenarna för demokrati och mångfald. Informationsresurser är viktiga eftersom de garanterar verklig frihet och mångfald i medierna. Det ligger i allas intresse att upprätthålla och stärka mediernas frihet och oberoende i världen. De fria och oberoende mediernas roll och det fria utbytet av information är av yttersta vikt i samband med demokratiska förändringar som sker i länder med icke-demokratiska regimer.

3. Europaparlamentet beklagar djupt att journalister hela tiden såras, mördas eller utsätts för allvarliga övergrepp runt om i världen, ofta ostraffat. Parlamentet betonar därför vikten av att bekämpa straffrihet. Myndigheterna klarar inte att hantera hot och våld som riktas mot journalister eller att garantera deras säkerhet om inte de politiska, rättsliga och polisiära myndigheterna vidtar kraftfulla åtgärder mot dem som angriper journalister och deras arbete. Parlamentet påpekar att straffriheten inte bara påverkar pressfriheten, utan också journalisternas dagliga arbete, och skapar ett klimat av rädsla och självcensur. Parlamentet anser att EU bör inta en hårdare hållning gentemot länder som ständigt låter sådana handlingar förbli ostraffade, och uppmanar alla stater att garantera journalisternas säkerhet.

4. Europaparlamentet betonar att lagar och förordningar, trakasserier, böter samt högkoncentrerat ägande av politiker eller andra med motstridiga intressen alla är faktorer som kan begränsa friheten att skaffa sig och få tillgång till information, och detta kan hota yttrandefriheten.

5. Europaparlamentet betonar att staterna kan utöva indirekta påtryckningar på press och medier. I många länder är medierna starkt beroende av statlig annonsering, som sedan kan bli ett medel för att sätta press på medierna. Även tillståndsgivning eller straffskatter kan utnyttjas för att begränsa kritiska mediers verksamhet.

6. Europaparlamentet beklagar djupt att yttranden allt oftare straffbeläggs. Runt om i världen fångas journalister på grund av sitt arbete. Lagar om ärekränkning, hädelse, förtal, liksom lagstiftning som hänvisar till "nedsvärning av landet utomlands" eller "homosexuell propaganda", utnyttjas för att fångsla eller censurera journalister och stoppa yttrandefriheten. Censur leder till självcensur. Parlamentet vill se ett slut på förföljelserna mot journalister, som måste kunna bedriva sitt arbete på ett oberoende sätt utan rädsla för våld och beskyllningar, och kräver en omedelbar frigivning av alla journalister och bloggare som fångslats orättmätigt på grund av sitt arbete.

7. Europaparlamentet fördömer kraftfullt att många journalister saknar tillgång till rättsligt bistånd, samtidigt som denna yrkeskår mer och mer befinner sig i frontlinjen för kampen för mänskliga rättigheter, både på och utanför internet.

Torsdagen den 13 juni 2013

8. Europaparlamentet anser att utvecklingen mot en ägarkoncentration av medierna i stora konglomerat utgör ett hot mot friheten och mångfalden i medierna, särskilt när den sker parallellt med digitaliseringen. Det är viktigt att ha en öppen och positiv underliggande infrastruktur för medierna samt oberoende reglerings- och tillsynsmyndigheter.
9. Europaparlamentet ser en potential hos privata stiftelser och icke-statliga organisationer som stöder journalism av god kvalitet och driver på för förnyelse.
10. I en globalt och digitalt uppkopplad värld får företagen nya ansvarsområden och står inför nya utmaningar på områden som traditionellt har varit förbehållna offentliga myndigheter. Europaparlamentet konstaterar att blockeringar beordrade av stater påverkar innehåll och tjänster på internet och har satt press på det redaktionella oberoendet och tjänstekontinuiteten.
11. Alltför ofta används medierna för, och/eller medverkar till, traditionell propaganda, och särskilt när det gäller public service-medier är det avgörande med ekonomiskt och politiskt oberoende och mångfald. Europaparlamentet betonar att fria och oberoende offentliga medier har en avgörande roll för att fördjupa demokratin, öka det civila samhällets deltagande i offentliga debatter och angelägenheter samt ge makt åt medborgarna på vägen mot demokrati.
12. Europaparlamentet uppmuntrar utarbetandet av etiska kodexar för journalister och för dem som medverkar i driften av medieföretag, i syfte att säkerställa ett fullständigt oberoende för journalister och medieorgan. Det är viktigt att sådana kodexar verkställs genom inrättandet av oberoende reglerings- och tillsynsorgan.

Digitalisering

13. Europaparlamentet ser de potentiella konsekvenserna av dagens alltmer digitaliserade medier och den makt medierna kan skänka individerna genom att upplysa dem och främja kritiskt tänkande. Detta är en utveckling som skapar skräck i synnerhet bland auktoritära regimer.
14. Europaparlamentet erkänner den stora roll som spelades av digitala och internetbaserade medieplattformar i de uppror mot diktaturer som ägt rum de senaste åren.
15. Europaparlamentet betonar att tillgång till information, såväl på som utanför internet, är nödvändigt för opinionsbildning och opinionsyttringar samt för uttryck och kommunikation av innehåll via medieplattformar, eftersom dessa utgör ett viktigt system för kontroll av makten.
16. Europaparlamentet erkänner att digitaliseringen av medier och information har vidgat deras räckvidd och verkan, men också gjort att den fina gränsen mellan information och åsikter blivit otydlig. Det finns en kraftig ökning av användarskapat innehåll och medborgarjournalistik.
17. Europaparlamentet anser att digitaliseringen av press och medier lägger till nya skikt i medielandskapet, vilket väcker frågor om tillgång, kvalitet, objektivitet i informationen och skyddet av den.
18. Europaparlamentet betonar att digitaliseringen kan underlätta för människor att få tillgång till information, granska tjänstemän och se till att uppgifter och dokument delas och sprids och att orättvisor och korruption avslöjas.
19. Europaparlamentet betonar att det krävs global driftskompatibilitet och lämplig reglering om it-infrastrukturernas fulla potential ska kunna frigöras. Dessa IKT-inslag bör införlivas både i det befintliga medielandskapet och i det som håller på att växa fram, tillsammans med de grundläggande förutsättningarna för oberoende, mångfald och pluralism.
20. Europaparlamentet fördömer alla försök att skapa olika former av "stängda internet", eftersom de utgör allvarliga brott mot rätten till information. Alla myndigheter uppmanas med kraft att avhålla sig från sådana försök.
21. Europaparlamentet oroas av massövervakning, massensur och tendenser till blockering och filtrering som inte bara påverkar medierna och journalisters och bloggares arbete utan också hindrar det civila samhällets arbete för betydande politiska, ekonomiska och sociala förändringar. Parlamentet fördömer alla gripanden och försök till gripande av bloggare, och ser detta som ett angrepp på yttrande- och åsiktsfriheten.

Torsdagen den 13 juni 2013

22. Europaparlamentet beklagar djupt att mycket av den teknik och de tjänster som används i tredjeländer för att kränka mänskliga rättigheter genom censur av information, massövervakning och kontroll, liksom för att upptäcka och spåra enskilda medborgare och deras verksamhet på mobiltelefonnät och på internet, har sitt ursprung i EU. Kommissionen uppmanas kraftfullt att vidta alla nödvändiga åtgärder för att sätta stopp för denna "digitala vapenhandel".

23. Det behövs större förståelse för den roll som förmedlare spelar och det ansvar de har. Europaparlamentet anser att regleringsmyndigheter för marknaden kan bidra till att bevara konkurrensen, men det är också nödvändigt att utforska nya sätt att få med sig privata aktörer, i syfte att bevara informationens offentliga värde. Parlamentet medger att självreglering kan leda till specifika risker där den demokratiska tillsynen är bristfällig.

24. Europaparlamentet betonar att digitala och datorbaserade datadrivna plattformar eller tjänster såsom sökmotorer är i privat ägo, och det krävs insyn i dem för att bevara informationens offentliga värde och förhindra begränsningar av tillgången till information och av yttrandefriheten.

25. Europaparlamentet betonar att det behövs källskydd och skydd för personer som slår larm om missförhållanden, och EU måste verka för detta globalt.

26. Europaparlamentet fördömer skarpt alla försök att använda internet eller andra medieplattformar online för att främja och understödja terroristverksamhet. Myndigheterna uppmanas kraftfullt att inta en fast hållning i detta avseende.

EU:s politik och yttre åtgärder

27. För att EU ska betraktas som en värdegemenskap är det väsentligt att den globala press- och mediefriheten främjas och skyddas. Europaparlamentet betonar att EU bör visa största möjliga politiska ledarskap i syfte att säkerställa skyddet för journalister globalt.

28. Europaparlamentet anser att EU bör visa vägen genom att säkerställa att medierna förblir oberoende, pluralistiska och präglade av mångfald, och genom att försvara journalisters och bloggares personliga situation, frihet och säkerhet. I detta syfte bör EU inte lägga sig i innehållet utan snarare stödja en positiv miljö och ett slopande av inskränkningarna av yttrandefriheten globalt.

29. Under senare år har vissa medier, även i EU, oroande nog själva satts under granskning på grund av oetiskt och påstått olagligt agerande. Europaparlamentet anser att EU, för att kunna föregå med gott exempel, måste ta itu med dessa frågor inom sina egna gränser.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att nära övervaka oberoendet för press och medier i medlemsstaterna.

31. Europaparlamentet anser att EU, som visserligen tar upp press- och mediefriheten inom flera politikområden och program, saknar ett specifikt övergripande fokus på frågan, liksom en sammanhållen drivande vision och riktmärken.

32. Europaparlamentet anser att avsaknaden av en övergripande strategi leder till splittring och en risk att man ger avkall på de viktiga politiska principerna om insyn och ansvarsskyldighet.

Strategi

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, särskilt generaldirektoratet för utveckling och samarbete, och Europeiska utrikestjänsten att förbättra sitt samarbete och sin samordning av programplaneringen, i synnerhet genom att slå ihop det politiska och diplomatiska arbetet och genom ett gemensamt genomförande, bland annat med hjälp av uppföljning och bedömning av finansiering och projekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin analys och utvärdering av den tidigare, nuvarande och framtida programplaneringen och att offentliggöra resultaten.

34. Europaparlamentet efterlyser en övergång från en ad hoc-finansiering av projekt till ett mer hållbart arbetssätt, också genom att involvera privata givare och samtalspartner. Parlamentet ser ett behov av en programplanering som skräddarsys och anpassas, både på nationell och på regional nivå.

Torsdagen den 13 juni 2013

35. Europaparlamentet uppmanar EU att spela en mer betydelsefull roll framför allt i kandidatländerna, men även i sitt omedelbara närområde i söder och öster, liksom i samband med förhandlingar om handels- och associeringsavtal. Parlamentet uppmanar också EU att anta en strategi för att försäkra sig om att man noga övervakar och reagerar på förändringar i lagstiftningen vilka begränsar mångfalden och pressfriheten i tredjeländer.
36. Europaparlamentet betonar att de befintliga finansieringsinstrumenten för yttre åtgärder, såsom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR), geografiska instrument och andra, måste användas på ett flexibelt sätt för att bidra till att stärka det civila samhället. Lokalt egenansvar och kapacitetsuppbyggnad är avgörande för att säkra hållbar utveckling och framsteg.
37. Europaparlamentet betonar att EU bör stödja utbildning för beslutsfattare, regleringsmyndigheter och medier i tredjeländer, med målet att främja press- och mediefrihet och gynna lämpliga och teknikneutrala former för marknadsreglering, särskilt med tanke på att friheten ofta kringskärs i stabilitetens och säkerhetens namn i tider av omvandling.
38. Europaparlamentet betonar att frågorna om medietveckling och en positiv miljö för yttrandefriheten bör vara en viktig del av EU:s dialoger på landsnivå. Tydliga riktmärken och villkor bör respekteras i EU:s handels-, partnerskaps-, samarbets- och associeringsavtal med tredjeländer samt i biståndsprogrammen, i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att följa och genomföra Europaparlamentets rapporter och rekommendationer om förhandlingar av sådana avtal. Parlamentet påminner om att sammanhållning, konsekvens, samordning och öppenhet mellan Europaparlamentet, utrikestjänsten och kommissionen med avseende på genomförandet och övervakningen av dessa grundläggande mänskliga rättigheter är avgörande för EU:s trovärdighet och handlingskraften i unionens förbindelser och relationer med tredjeländer.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera kampen mot straffrihet i sina program för yttrandefrihet och medier, bland annat genom att erbjuda stöd till utredningar av brott mot journalister, inrätta fonder för rättsskydd och tillhandahålla experthjälp.
40. Europaparlamentet anser att EU:s stöd inte bör begränsas till specialiserade internationella organisationer (förmedlare) utan också gå till lokala organisationer.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tänka om när det gäller sekretessklausuler i finansieringen av mänskliga rättigheter i press- och mediesammanhang, eftersom detta lämnar utrymme för misskreditering av journalister, medieföretag och frivilligorganisationer, och därmed också skadar trovärdigheten i EU:s arbete för mänskliga rättigheter, som i sig självt är öppet och insynsvänligt.
42. Europaparlamentet betonar att press- och medieprogrammen också bör fokusera på att förbättra de statliga och rättsliga strukturerna och på att stödja lokala mediebolag och företag, i syfte att stärka deras transparens, oberoende, hållbarhet, professionalism och öppenhet. Parlamentet framhåller att EU:s mediepolitik också bör syfta till största möjliga pluralism och mångfald genom stöd till oberoende medier och nystartade företag.
43. Europaparlamentet påminner om att yttrandefrihet och mediepluralism, även på internet, tillhör kärnan i de europeiska värderingarna. Parlamentet betonar den grundläggande betydelsen av press- och mediefrihet i EU:s utvidgningspolitik och av de digitala friheterna i detta sammanhang, och betraktar dessa friheter som mänskliga rättigheter och därmed en del av de politiska Köpenhamnskriterierna.
44. Europaparlamentet anser att EU bör infoga komponenter för stöd till press och medier i sitt stöd till politiska val, till exempel genom att främja samarbete mellan valmyndigheter i tredjeländer och pressen, så att insynen i valprocessen och legitimiteten för valresultatet stärks.
45. Europaparlamentet anser att EU bör fokusera på press- och mediefrihet i övergångsländer i samband med och i processen för försoning och återuppbyggnad.
46. Europaparlamentet berömmar och välkomnar det viktiga arbete som utförs av ett antal internationella journalistorganisationer som är verksamma inom press- och mediefrihet, och betonar att dessa organisationer bör få EU:s fulla stöd, eftersom de utgör betydelsefulla länkar.
47. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att på bästa möjliga sätt utnyttja EU:s engagemang i multilaterala forum som fokuserar på press, medier och digitala friheter, såsom Europarådet, OSSE och FN.

Torsdagen den 13 juni 2013

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och utrikestjänsten att snarast möjligt anta en strategi för press- och mediefrihet inom ramen för EU:s utrikespolitik och att inlemma rekommendationerna i detta betänkande i de kommande riktlinjerna om yttrandefrihet på och utanför internet.

49. Europaparlamentet begär att detta betänkande behandlas och tas upp i nära förbindelse med resolutionen om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik.

o

o o

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik/vice ordföranden för kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Unesco, Europarådet samt Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

P7_TA(2013)0276

Finansiella tjänster: Brist på framsteg i rådet och kommissionens försenade antagande av vissa förslag

Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2013 om finansiella tjänster: Brist på framsteg i rådet och kommissionens försenade antagande av vissa förslag (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag av den 12 juli 2010 till Europaparlamentets och rådets direktiv om insättningsgarantisystem [omarbetning] (COM(2010)0368),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 12 juli 2010 till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare (COM(2010)0371),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 19 januari 2011 till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG med avseende på befogenheterna för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (COM(2011)0008), nedan kallad Omnibus II/Solvens II,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 20 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets direktiv om marknader för finansiella instrument och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (omarbetning) (COM(2011)0656) och av kommissionens förslag av den 20 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning [EMIR] om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (COM(2011)0652), nedan kallad MiFID-översynen,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 20 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsliga påföljder för insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (COM(2011)0654) och av kommissionens förslag av den 20 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (COM(2011)0651), nedan kallad MAD/MAR,